

Curated by Mamali Shafahi

## "Softer than the Wall"

September 4–25, 2026

کیوریتور: مملی شفاهی

## «نرم‌تر از دیوار»

۱۳ شهریور تا ۳ مهر ۱۴۰۵

مدار موازی نمایش گروهی «نرم‌تر از دیوار» را به کیوریتوری مملی شفاهی، از روز ۱۳ شهریور تا ۳ مهر ماه ۱۴۰۵ در فضای ۲+ [ده‌ونک] برگزار می‌کند. «نرم‌تر از دیوار» از تأملی درباره‌ی شیوه‌های ادامه دادن شکل گرفته است؛ درباره‌ی آنچه در زندگی روزمره، در حافظه، در تخیل و در فرایند ساختن باقی می‌ماند و به حرکت خود ادامه می‌دهد. در شرایطی که تجربه‌ی زیستن می‌تواند با فشار، محدودیت و فرسایش همراه باشد، برخی از این حرکات کوچک و مداوم ممکن است معنایی فراتر از خود پیدا کنند.

نمایش تلاش نمی‌کند آثار حاضر را مستقیماً به مفهوم مقاومت نسبت دهد، بلکه به امکان نوعی خوانش از آن‌ها نزدیک می‌شود؛ خوانشی که در آن دوام، تکرار، حفظ یک زبان شخصی، بازگشت به خاطره یا حتی اصرار بر خیال‌پردازی می‌تواند کیفیتی زیرپوستی پیدا کند. در اینجا، واکنش به شرایط حال حاضر جامعه لزوماً به شکل بیان مستقیم یا آشکار ظاهر نمی‌شود، بلکه گاهی می‌توان آن را در فرم، در انتخاب تصویر و ماده، یا در تداوم یک شیوه‌ی شخصی از کار هنری احساس کرد.

در آثار بیژن نعمتی، فریدون آو، مهران مهاجر، مهدی حسینی، پروانه اعتمادی، فاکر، هدا کاشیها و دیگر هنرمندان حاضر در نمایش، این کیفیت نه الزاماً به عنوان موضوع اثر، بلکه در شیوه‌ی دیدن، زیستن، به خاطر سپردن و ساختن قابل ردیابی است. هر اثر از مسیر متفاوتی به این وضعیت نزدیک می‌شود؛ گاهی از طریق حافظه و بازگشت، گاهی از خلال فرم و ماده و گاهی از راه حفظ جهانی شخصی که در برابر محو شدن مقاومت می‌کند. در فضای نمایش، فاکر بخشی از زبان تصویری خود را که معمولاً در خیابان شکل می‌گیرد، مستقیماً بر دیوارهای گالری گسترش می‌دهد. این مداخله نه صرفاً به عنوان یک اثر مستقل، بلکه به مثابه بستری مشترک برای حضور دیگر آثار عمل می‌کند؛ گویی بخشی از فضای بیرون، با تمام آسیب‌پذیری، گذرا بودن و حافظه‌ی خود، وارد فضای گالری شده است. آثار دیگر بر روی این سطح قرار می‌گیرند، با آن برخورد می‌کنند یا بخشی از آن را می‌پوشانند و در نتیجه، دیوار از یک پس‌زمینه‌ی خنثی به سطحی حامل رد، زمان و حضور تبدیل می‌شود.

در نتیجه، «نرم‌تر از دیوار» بیش از آن‌که درباره‌ی مقاومت به عنوان یک ژست قهرمانانه باشد، درباره‌ی دوام آوردن است؛ درباره‌ی شکل‌های کوچک، شخصی و زیرپوستی حفظ معنا در شرایطی که دائماً آن را تهدید می‌کند. شاید آنچه باقی می‌ماند نه فریاد، بلکه ردی باشد: تصویری، خاطره‌ای، یا حرکتی کوچک بر سطح یک دیوار. چیزی شکننده، اما ماندگار؛ چیزی که گاهی از خود دیوار هم مقاوم‌تر است.

Parallel Circuit announces "Softer than the Wall", a group exhibition curated by Mamali Shafahi, at +2 [Deh-Vanak].

The exhibition opens on September 4th and will remain on view until September 25th, 2026.

This exhibition begins with the idea of resistance as an everyday, quiet, and continuous practice: a resistance that does not necessarily announce itself through a loud voice, explicit political language, or overt action. In conditions where simply living can become a form of pressure, restriction, and erosion, continuing, making, remembering, imagining, and preserving a personal language can themselves become forms of persistence.

Rather than focusing on artists who adopt an explicitly activist position, the exhibition turns toward practices that respond to difficult social realities through indirect, poetic, and at times nearly invisible gestures. In the works of Faaker, Bijan Nemati, Fereydoun Ave, Mehran Mohajer, Mehdi Hosseini, Parvaneh Etemadi, Hoda Kashiha, and the other participating artists, resistance appears not necessarily as the subject of the work, but as a quality embedded in ways of seeing, living, and making.

Within the exhibition, Faaker extends a visual language usually formed in the street directly onto the gallery walls. This intervention functions not simply as an autonomous work, but as a shared ground and an additional layer through which the other works are encountered; as though a fragment of the outside world, with its vulnerability, transience, and memory, has entered the gallery.

The exhibition is therefore less concerned with resistance as a heroic gesture than with endurance: the small, personal, and understated ways of preserving meaning under conditions that continually threaten it. What remains may not be a shout, but a trace: an image, a memory, a small gesture on the surface of a wall. Something fragile, yet persistent; something that can, at times, prove more enduring than the wall itself.